

Fryderyk Franciszek Chopin

*największy kompozytor polski,
pianista.*

Urodzony 1 marca 1810

(według oświadczeń samego artysty i jego rodziny)

lub 22 lutego

(według metryki chrztu, sporządzonej kilka tygodni po urodzeniu)

we wsi Żelazowa Wola koło Sochaczewa, na Mazowszu,
w ówczesnym Księstwie Warszawskim.

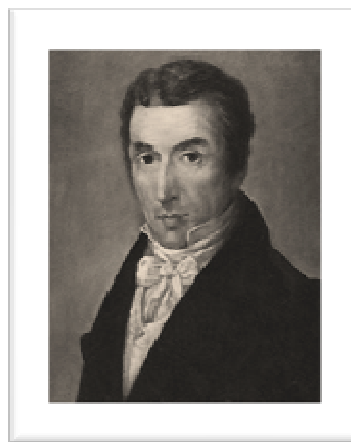

Brama wjazdowa do posiadłości Chopinów.

Dom rodzinny Fryderyka Chopina.

Ojciec kompozytora
Mikołaj (Nicolas) Chopin
w wieku 16 lat przyjechał do Polski
i osiadł tu na stałe.

Do Francji już nie powrócił i żadnych kontaktów z francuską rodziną nie utrzymywał.
Swoje dzieci wychował na Polaków.

W 1806 roku
Mikołaj Chopin poślubił
Teklę Justynę Krzyżanowską,
zarządzającą gospodarstwem
Skarbków w Żelazowej Woli.

Z czwórki ich dzieci (trzy córki: Ludwika, Izabela, Emilia i jeden syn)
Fryderyk był drugi z kolei.

W chwili urodzin Fryderyka Chopina Żelazowa Wola leżała w parafii Brochów,
gdzie w kościele p.w. św. Rocha odbył się chrzest kompozytora.

Pokój matki Chopina w Żelazowej Woli.

Kilka miesięcy po narodzinach Fryderyka cała rodzina przeniosła się do Warszawy.

Muzyczny talent Fryderyka objawił się niezwykle wcześnie.

Mając 7 lat był już autorem dwóch polonezów.

Wcześnie też zaczął występować publicznie na koncertach dobroczynnych.

Pierwszych profesjonalnych
lekcji gry na fortepianie
udzielał mu
Wojciech Żywny .

Lekcje te trwały od 1816 do 1822 roku, do momentu, w którym Żywny nie był już w stanie niczego więcej nauczyć biegłego od siebie ucznia.

W latach 1823-26 Fryderyk pobierał naukę w Liceum Warszawskim.

Letnie wakacje spędzał w wiejskich majątkach kolegów szkolnych w różnych rejonach kraju, m. in. dwukrotnie w Szafarni na Kujawach, gdzie zdradził szczególne zainteresowanie folklorem. Słuchał, notował teksty piosenek ludowych, uczestniczył w obrzędach (weselach, dożynkach), tańczył i grał na basetli z muzykantami wiejskimi. Polski (nizinny) folklor muzyczny w jego autentycznej, surowej postaci poznał w 1825 roku.

Pod jego silnym wpływem napisał swoje pierwsze mazurki.

Jesienią 1826 roku został studentem wydziału "teorii muzyki, jenerałbasu i kompozycji" warszawskiej Szkoły Głównej Muzyki, kierowanej przez Józefa Elsnera.

W czasie studiów powstały pierwsze szeroko rozbudowane dzieła: Wariacje, Fantazja oraz Trio na skrzypce, wiolonczelę i fortepian.

Naukę w Szkole Głównej Muzyki Chopin ukończył w 1829 roku,
a Elsner w raporcie po trzecim roku nauki zapisał:

"Trzecioletni Szopen Fryderyk - szczególna zdatność, geniusz muzyczny".

Natychmiast po ukończeniu studiów, w lipcu 1829 roku udał się w towarzystwie znajomych na krótką wycieczkę do Wiednia, gdzie dzięki wprowadzeniu go przez Würflowa w towarzystwo muzyków, Chopin wystąpił dwukrotnie w Kärntnerthortheater.

Odniósł fenomenalny sukces.

Zachwycony utworami Chopina wiedeński wydawca Tobiasz Haslinger opublikował w 1830 roku jego Wariacje na temat Mozarta. Było to pierwsze wydanie utworu Chopina za granicą (dotąd publikował swoje utwory w Warszawie).

Po powrocie do Warszawy Chopin, wolny już od szkolnych obowiązków, z tym większą pasją zajął się komponowaniem, pisząc m. in. dwa Koncerty fortepianowe z orkiestrą. W okresie tym powstał także pierwszy nokturn i pierwsze etiudy, walce, mazurki, pieśni do słów Stefana Witwickiego.

2 listopada 1830 roku Fryderyk wraz z przyjacielem Tytusem Woyciechowskim wyjechał do Austrii.

Niewiele dni po ich przybyciu do Wiednia przyszła wiadomość, że w Warszawie wybuchło powstanie listopadowe.

Fryderyk pozostał w Wiedniu. W złym stanie ducha, niespokojny o los kraju i najbliższych, przestał myśleć o rozwoju swojej kariery.

W Wiedniu spędził Chopin osiem miesięcy. Czasu nie zmarnował. Silne, dramatyczne doświadczenia w sferze uczuć powodują, że powstają dzieła ujawniające nieznana dotąd siłę i pasję twórczości Chopina.

Jesienią 1831 roku Chopin pojechał do Paryża, gdzie spotkał wielu swoich rodaków – uchodźców z Polski.

Jego pozycja jako artysty urosła w Paryżu bardzo szybko. Dzięki listom polecającym, które przywiózł z Wiednia, trafił od razu do środowiska muzycznego, które przyjęło go bardzo życzliwie. Paryskie salony były ulubionym miejscem jego występów. W prywatnym, przyjaznym gronie ujawniał największy artyzm, pełnił swych możliwości pianistycznych i ekspresyjnych. Jednak najważniejszym źródłem dochodów Chopina w Paryżu były lekcje.

Stał się wziętym nauczycielem fortepianu wśród polskiej i francuskiej arystokracji.

Osiadłszy w Paryżu, Chopin świadomie wybrał status emigranta.

W lipcu 1837 roku wyjechał do Londynu.

Niedługo potem Chopin związał się ze sławną pisarką francuską

George Sand.

Zimą 1838/39 Fryderyk i George spędzili na Majorce, w górach, mieszkając w dawnym klasztorze w Valdemosie. Tam wskutek złej pogody Chopin rozchorował się ciężko. Były to symptomy gruźlicy. Przez wiele tygodni był tak słaby, że nie mógł wychodzić z domu, mimo to intensywnie pracował, skomponowawszy szereg arcydzieł.

Wiosną 1839 roku, po powrocie z Majorki i rekonwalescencji w Marsylii, jeszcze w stanie wielkiego osłabienia, Chopin zamieszkał w posiadłości Georgie Sand **w Nohant, w środkowej Francji.**

Odtąd, do roku 1846 (z wyjątkiem 1840) właśnie tu spędzał długie wakacje, tylko na zimę wracając do Paryża.

Był to najszczęśliwszy okres w jego życiu od czasu opuszczenia rodzinnego domu, a w twórczości - najbardziej płodny.

W Nohant powstała większość najwybitniejszych i najgłębszych dzieł Chopina.

podpis Chopina

Definitywne zerwanie z Georgiem nastąpiło w lipcu 1847 roku.

Ciężkie przeżycia osobiste, a także utrata Nohant (tak ważnego dla jego życia i twórczości) mocno odbiły się na stanie psychicznym i fizycznym Chopina. Niemal przestał komponować: do końca życia napisał już tylko parę miniatur.

W kwietniu 1848 roku Fryderyk pod wpływem namów swej uczennicy, Szkotki Jane Stirling wyjechał do Anglii, potem do Szkocji. Miss Stirling wraz z siostrą organizowały mu tam koncerty oraz odwiedziny w coraz to innych miejscowościach i zamkach szkockiej arystokracji.

Wyjątkowo intensywny tryb życia, nadmierne eksploatowanie sił przez ustawiczne wędrowki i liczne występy, a przy tym niekorzystny dla płuc klimat - pogorszyły znacznie jego stan zdrowia.

16 listopada 1848 roku, pomimo słabości i gorączki, Chopin dał swój ostatni w życiu koncert, grając w Londynie na rzecz polskich emigrantów.
Kilka dni później powrócił do Paryża.

Szybko postępująca choroba uniemożliwiła mu udzielanie lekcji.
W lecie przyjechała z Warszawy najstarsza siostra Chopina
- **Ludwika Jędrzejewiczowa**,
aby zaopiekować się chorym bratem.

17 października 1849 roku Fryderyk Chopin zmarł na gruźlicę płuc
w swoim ostatnim paryskim mieszkaniu przy placu Vendôme.

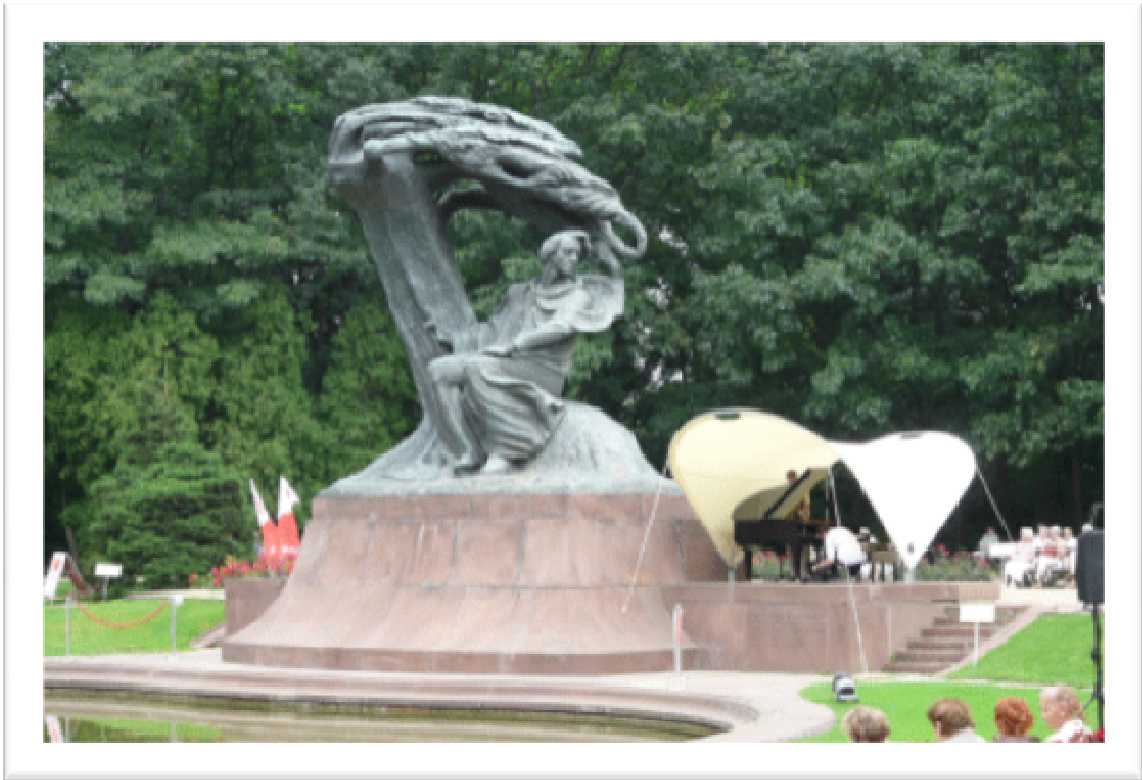
**Został pochowany
na cmentarzu
Père-Lachaise
w Paryżu.**

Zgodnie z ostatnią wolą Chopina, wyjęte po śmierci jego serce siostra przywiozła do Warszawy, gdzie zostało w urnie wmurowane w filar kościoła Św. Krzyża na Krakowskim Przedmieściu.

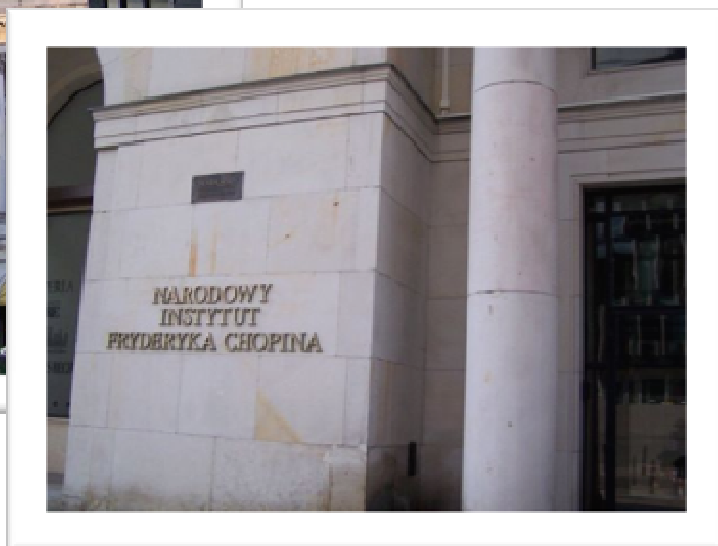
W 1927 roku dla uczczenia Twórczości kompozytora utworzono w Warszawie Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina.

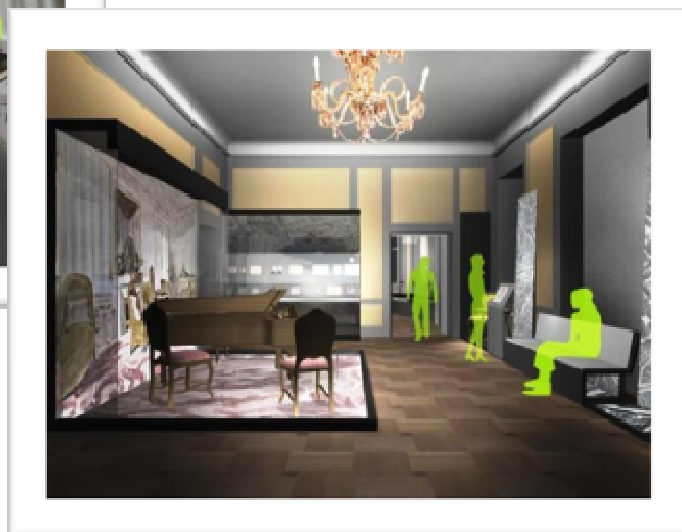
Z okazji 200-tnej rocznicy urodzin Fryderyka Chopina, zimą 2009 roku, na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie stanęły ławki multimedialne, dzięki którym można nie tylko odpocząć, ale także nacieszyć ucho utworami kompozytora.

Innym miejscem związanym z postacią sławnego pianisty jest
Narodowy Instytut Fryderyka Chopina i Towarzystwo im Fryderyka Chopina w Warszawie.

Ciekawostką natomiast jest nowopowstałe **Muzeum Fryderyka Chopina**
w Warszawie

Ciekawostki związane z postacią Fryderyka Chopina

Moneta i banknot wydane w 200-setną rocznicę urodzin kompozytora

Największy polski śródlądowy statek „Chopin”.

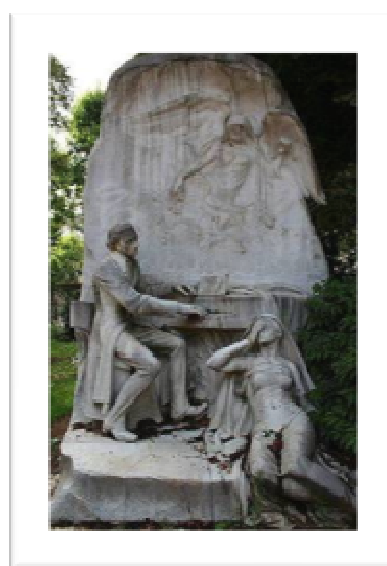
Żaglowiec „Fryderyk Chopin”, którego właścicielem jest Kredyt Bank S.A.

Pomniki poświęcone Fryderykowi Chopinowi.

Pomnik w Ogrodzie Botanicznym w Singapurze.

Pomnik w Szanghaju

Pomnik w Paryżu.